

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 292 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 3 DE JANRE 1914 * * *

REACCIÓ

Tota una època de rasa i empetidora democràcia ha laborat per disminuir el valor dels homes i les coses, per l'eliminació del héroe, pel triomf de l'insignificància, per l'imperi universal de la mitjana i de la nulitat estulta. La política ha caigut en mans d'arrivistes ambiciosos, sense ideal i sense talent; la literatura, en mans de mercaders immorals, mancats de tota altesa, d'esperit; la ciència en mans, de ignorants vulgarisadors i l'art en mans d'industrials vilíssims... L'audàcia i l'incompetència aliades han tengut una estrepitosa caiguda el govern del món, i la vida tota a prop de l'aire d'una farsa.

Però hi ha símptomes de qu'aquesta farsa s'acaba. L'home qui s'era adormit en el fons del histrió sembla que comenci a despertar. Els selectes semblen recobrar la voluntat disolta pel triomf i el pessimisme, i se disposen a l'intervenció. Ressucita l'idea del deure, i el dever, ja ho sabeu, es d'esser perfectes, es a dir, de treballar cada un a la mesura de les seves forces pel propi perfeccionament i pel perfeccionament del món.

Però, quin es aquest ideal de perfecció? Quin serà l'home perfecte del nostre temps? El model, el tipu ideal, l'héroe d'avui, és.—no l'atleta, no el penitent, no el guerrer, no el savi, no l'artista,—sino aquell en qui millor s'ajuntin i s'agermanin completant el vigor físic del atleta, el valor del guerrer, la ciència del savi, la sensibilitat i l'imaginació del poeta, la bondat, l'altesa espiritual del home de Deu.

Amb això està dit que la Religió ha d'esser la clau, com algú ha dit ja, de aquest edifici de la perfecció integral humana.

Però, perquè no hi haja desequilibri amb aquesta clau vertaderament aguantant, precis que sia bé sòlida i d'un ma-

terial tant resistent com les altres peces. Que l'home, que la terra, donin de si tot lo que puguen; que un cultiu intensiu i savi arranqui d'ells tots els fruits de bondat, de veritat i bellesa que son capaços de produir i que la materia i l'esperit despleguin harmònicament totes llurs forces: bell ideal és aquest! Lluny d'oposarnos-hi, procurem contribuir a la seva plenitud, cultivant intensiva i profundament la Religió, la Religió en esperit i en veritat, neta de ficcions i de mentides democràtiques; no fós cosa qu'entre les sòlides realitats del sigle XX, seguís la religió reduïda a una trista apariència dins certes classes socials.—IV.

CAP-D'ANY NEVAT

*¡Quin encantari sobre el poble sura
colgat sota l'armini de la neu!
s'argenten les taulades d'un tò lleu,
així que'l sol sumort pareix fulgura.*

*El Puig sembla un fadat a la conjura
que'l pedàs màgic llança a l'esguart seu.
I es l'escomesa avui:—¡Serà any de Deu!—
al bell florit que'is arbres transfigura.*

*Al cruiximent sedós de neu petjada,
i al ritmic degotar dels caramells,
d'un viure nou i bell, que tot just bada,*

*els trits carrers ja'n fan la pessigoia;
¡—oh! l'alta visió de temps masells!—
riu el pagès amb un somris de joia.*

A. C.

Inca, 1-1-11.

El Betlem

QUADRET AL VIU

I

Que si hu es sugestiú el Betlem?
La meteixa jove-arquitecte ho deixá caure
de sa boca.

Tocant i retocant, un cop s'alsava, un cop
s'acotava fins qu'enretirant-se dues passes,
amb aire satisfet va esclafi amb una riada fresca
devant la seua obra caporal.

I de bó qu es la concepció d'un petit gèni,
vivent i graciosa com l'idili que significa.

Els infants que resseguien tot el capgirell
i trafec de la germana major, ara, alsant ses
puntes, giren els ulls espantats pels portells
de la coveta i sols lletgeixen un misteri.

—Será més garrít que'l de les monges!—
deia a la padrina Na Colometa, mentres
espolsava aquell mon petit que donaria vida
al paisatge de l'entorn de Betlem.

I En Juanet buidava en-terra una senejada
de berbeta, humida encara de la rouada del
matí, d'un matí fredolec de desembre.

I aquí feyen un caramull de ceps, i allà
enllestien els peuyals de la cova, i ara treien
la capsa de copinyes, cullides pel Mal-pas,
i suara el cor les fugia del lloc devant les
blànques de tamarell i sabina i taronger i
murta que duïen els menuts.

—Ara, enllestít, heu ha de veure la padri-
na,—digueren tots mentres saltant l'anaven
a cercar.

Es la padrina, una dona d'encuny ben
cristiá colrada com l'aram pels 80 anys de
sol que l'han vista com un roure.

Sos ulls irradien graci d'infant, i sos ca-
beis, com llana rentada, semblen fulgurar de
venerable dignitat.

Repenjats a cada má de la padrina els
infants arriben a l'estudi devant el betlem,
amb la cridoria xalesta d'un niu d'aucells
qu'aprenen de cantar.

I la padrina devant aquells ignocents i a
les dolces emocions de Nadal, del Nadal del
cor, que fa reviure l'esperit i l'amor de Deu
infant, se sentia rejuvenir i amb llágrimes
d'alegría franca les deia, mentres allisava
els cabells rissadets del mes petit.

—¡Qué hermós és el betlem! Quant jo era
com voltros ja'n feia un amb aqueix Bon Je-
suset, que ja era d'una tia monja,—semblava
fet a les primeries de la plástica.—Nadal
sense betlem, no seria estat Nadal. Això vol
dir que'l Bon Jesuset a més de neixer dins
els nostros cors, també volen que neixi dins
la familia, per respirar la pau de la coveta i
atiar la Fé i la Caritat amb devotes contarel-
les a la dolça escalfor del tió de Nadal.

Na Colometa mereix s'enhoral·lona pel seu
bon gust, i en premi avui vendrá a Matines a
l'Església.

II

I la mereix de bon-de-veres. Perque això
sí, gust exquisit no n'hi manca, per fer reviu-
re l'idili de tots els anys.

El terror de Palestina qui s'escriu al pes
de tants de prodigis sembla empeltat entorn
de la cova

del betlem que a un recó
hi fa una olor de sibina.

Allà un munt de ceps enfarinats sembla el
serral del Liban engrunat al pes de les neus
estasiades.

Per entre el coll de dues muntanyes
guaita baix d'un cel blau l'unció del Mar
humil de Galilea solcat per barques i vapors
a la moderna.

Fins el Jordà pareix el rierol que decora
per mig d'una espessura de tamarells i fal-
guera, congriat pel raig intermitent d'una ci-
ni giscadora.

Les verdors salten pels marges, plens de
palmees, escalonats per l'ardenta fantasia de
Na Coloma.

Fins els molins del serral pintats damunt
una tela donen al betlem saba ben inquera.

Pero no era prou això. Hi faltava la vida. I
la vida hi va esclatà.

Oh! aquells caminós de picadis que menen
dels cims a les valls i de les valls a la cova-
ta, ja no son la desolació. Per ontsevivia for-
miguetgen pastors i pastores amb vestuaris
de nostra pagesia.

Allà un remat de mens s'estasia pel camp
de la Santa Pastura.

Allà d'assà dos pastorets amb la xeremía i
flaviol demunt un turó escampen la melangia
d'un desitx indefinible.

Amb intermitències passen guardes d'en-
diots, amb s'endioté, de calsons en bufes,
qui dú la canya damunt ses espatles; traginés
amb les beasses plenes d'aviram; pastores
amb rebosillo amb panerets de recapte pel
Bon Jesuset; fins la mel degota d'una bresca,
sa més polida que ha pogut la pastora més
galanxona del voltant.

Allà serra serrarás un bon tió dos joven-
cells suen a les totes; i un llenyaté estella
aprop la cova una socòta per encalentir el Bon
Jesuset, —així ho explica Na Colometa.—

La rodalia de la cova es un rum-rum de
gent qui vá i vé; deliri per veure el recent
nat, i satisfacció i crits de gaubança dels qui
han omplert sos cors de la dolçor que ratja
l'Infantó.

I pobre de la cova si no liagués posat Na
Colometa els tres pastors més rabassuts i sa-
padencs per porters. Allò seria estat el re-
bumbori d'un dijous.

Oh! la cova! Allò es un encantari! Quina
Gloria més exelsa! benéit el cotó qui dona
claranes tant vives! Allà la mula i el bouet
més aixerits mai; els tres pastors amb so pre-
sent incorreguts i endarrerits; llum divina
que neix del bresolet; Maria humil, Josep
astora; la cova endiumenjada i adesada; ra-
mells de taronges mandarines; neules retai-
ades brandetjints segons el vent; murta, sibi-
na, i garlandes de tamarell i falguera i cirere-
tes de pastó....

Que si hu és sugestiú aquell *betlem*?...

III

—*Purísima...—Ai Maria...—Qui hi ha a la
casa de Deu?... i sens esperar contesta s'afi-
quen dins l'estudi mitja dotzena de revellers,
al toc d'Ave-Maria, encesa de llums.*

Era mitjana festa.

—Oh padrina, —mumare.... —n'hem vists

més.... pero el més polit es el nostro.

—Ni'l de ca madò Maria Aina...

—ni'l de la tia....

—però no te'n recordes del de ses mon-
ges?...

—Calla... pse... porque té el misteri més
nou.... i aquells vidres d'aument... pero no és
tant polit com aqueix,—va dí un poc confusa
Na Colometa.

—I els pastorells quant les hem de fer?—
repreu el més aixerit.

—Que no besau les mans a les ties abans
de tot?... Ell heu entrat sense reparar ningú.
—diu la padrina.

—*Deu vos fasse sants a tots! —Deu vos
fasse bons! —Amen.*

Ara, segueix la padrina—ja poreu comen-
sà en voler els pastorells.

Allò fou una delícia! El vell *Sofonies*, d'un
cor patriarcal, i *Na Dalía*, l'aixerida, i el sen-
cill Jafet, *feren la sencillesa d'un idili.*

I la padrina amb la llagrimeta an els ulls
prenia l'aire d'un ser patriarcal i deia:

Oh! dolces costums, que mai se perdin
Costums i festes de família, com més uniu els
llassos de nostros cors!

En mig d'aqueix temps d'enfredoriment
de les famílies i dels pobles, fillets meus, —i
estampava un bes demunt sos nets, —no
apagueu mai el tió de Nadal, aqueix betlem,
que vos farà grans i sencills com escau als
fillets del Bon Jesús.

I el torró ensucrat, la coca bamba, i el vi
ranci, anaven amb abundó; i per tota la casa
surava un brindis de pau i d'alegria:

*Que les tenguem santes i alegres! — Que qui
mos ha aplegats en la terra, que mos aplec en
el cel. — Amèn.*

Inca 27-12-13.

UN CREUAT.

CHORALS DE J. S. BACH

L'immortal col·lecció dels chorals den Joan Se-
bastià Bach ha començat a editar-se a Barcelona
amb lletra catalana.

Les notes súblims compreses del nostre públic,
suficient educat i enamorat de la música del gran
mestre, necessitaven per als catalans la compren-
sió de la poesia, que esemps fos sentida com a
nostra.

Per un mestre que deixa endavinar que és un
gran escriptor català, han sigut traduïts els pri-
mers chorals. Les traduccions dels quatre pri-
mers compresos en un volum, diuen aixis:

I

Quan l'hora toca al cel

Per l'Enamorador,

A cada mà un estel

L'Arcàngel Gabriel

Missatge pren d'amor.

Va a Nazareth joïós,

La Verge què hi dirà?

—El meu verger es clòs:

Josep no cull les flors,

Com Deu les cul·lirà?

—Amor que't farà ombriu

Colom que hi vol fer niu

Se n'entra dins l'empriu

Que un brí no va tocar.

II

In dulci júbilo.

Fem una cançó.

Juli! que n'és dia.

Bella sou Vos Madó,

La Verge Maria.

Bella sou vos en flor

Verge de la O.

III

Si el món és plè de febre!

Quí us fa Jesús venir?

Mireu que en un pessebre

Potsé us caldrà dormir.

Jesús, Jesús de gloria!

Feu's foc que tindreu fret,

Feu's foc de nostra escoria,

Jesús, bon Jesuset.

IV

Angel meu de bell visatge.

No us migreu d'anyorament,

Que aviat fareu de patge

Del gran Rei de l'Orient

Feim plegats belles garlandes,

Al·leluias i corrandes.

L'Editor, Musical Emporium, garantia de co-
ses ben fetes, diu aixís, a mena de pròleg:

«Dos mots no més sobre el text d'aquests
quatre chorals den Bach i dels altres qui, ajudant
Deu, seguiràn, si el públic musical hi respón. Més
que versió són aquestes lletres trasllat de l'esperit
i l'expressió equivalent a la poesia alemanya, si
val apropiat-nos el mot de Vicent d'Indy en el
prefaci a la selecta francesa de M. Mahot. I més
que ell ho hem de dir nosaltres per la major lli-
bertat que'ns hem pressa, sempre dins l'esperit
general, en aquest adaptament, obeint a la llei de
l'espontaneïtat d'inspiració, si no poètica, pieta-
sa, del qui, sensa pensar en la publicació, s'im-
posà una semblant tasca, sols pel servei religiós
d'una capella privada. Retrets, natural que'ns ne
poden fer, més no els de «ridícoles contre-seus»,
i encara menys els de «non-sens aussi grotes-
ques pour l'auteur qu'irréverém-ci cieux pour
l'œuvre», que'l susdit Prologador fa al traductors
professionals d'una obra qualsevol.

Nosaltres, tot glatint quí ho faci millor, go-
sem presentar i oferir avui aquesta mostra a les
nostres «Scholes Cantorum», i, si altre no, obri-
rem el camí de la coneixença, entre nosaltres,
d'aquests «Chorals» de Bach, que voldrien veure
florir dins les nostres funcions religioses, on tro-
barà el geni artístic que va dictar-los la font viva
de la tradició cristiana que de segur anyoren.»

Els quatre esmentats chorals són a quatre
veus, amb acompanyament d'orga «ad libitum»,
presentats excel·lentment per la Casa Musical
Emporium.

El seu preu és de 2'50 ptes.

Ajuntament

Sessió del 30 de desembre

Baix la presidència de D. Pere Balle celebrà
sessió l'Ajuntament no tenguent altra objecte
que aprovà els arbitris de la Ciutat per a l'any
1914, que s'havien encantat dies abans. Dits ar-
bitris foren abjudicats en la següent forma:

An en Domingo Bonnin la plaça d'abas-
tos per pessetes 6400
An en Gabriel Salas la plaça de bestia per 1501
An en Joan Llompарт la Cortera de lle-
gums per 500

en Jaume Llompart la Cortera de grans	1750
en Jaume Domenech el Matadero i ar-	
bitris de carns per	17010
en Jaume Domenech la Carnacera per	1000
en Jaume Bonnin la Pescateria per	1250
en Joan Morro el Corral públic per	70
en Jaume Gelabert arbitris de carros	
per	2902
en Joan Morro plaça d'aus	565
Suma total.	52728

Els arbitris del pes del bessó no los han abjurots per seguir-se la costum dels anys anteriors de cobrar-se a compte del Ajuntament.

Sessió del 1.er de Janer de 1914.

A les nou i mitja del matí celebra sessió el Consistori presidint D. Pere Balle.

Assisteixen els senyors Llabrés, Pujol, Truyol, Alzina, Noguera, Amer, i Cortés, i els novells regidors D. Joan Fiol Beltran, (Serra) D. Rafael Reus, (Frau) D. Bartomeu Beltrán, (Puig) D. Rafael Ferrer, (Patxorra) D. Josep Capó i D. Guillem Tortella Melis.

El Sr. Secretari llegeix alguns articles de la llei municipal que fan referencia a la constitució del Ajuntament, i tot seguit, llegeix les credencials del nomenament del Batle de R. O. a favor de D. Pere Balle Grau.

Els regidors novells presenten ses credencials expedides pel President y Secretari de la Junta de reformes socials.

Tot seguit se passen a votació les financies del Consistori, essent per majoria donades a D. Domingo Alzina, D. Josep Pujol i D. Pau Truyol. Pel mateix procediment és elegit síndic D. Josep Capó i tots els demés càrrecs.

El Sr. Batle dona s'enhorabona a tots els regidors: a uns pels seus càrrecs i a altres per l'entrada al Ajuntament, afagint que espera que tots ajudaran per fer administració per posar el municipi a l'altura que se mereix; i amb això s'acaba la sessió.

LA LLIGA DEL BON MOT

A BINISALEM

La Lliga del Bon Mot que d'ensà qu'està establerta a Mallorca no s'es aturada de fer campanya vigorosament de sanjament de llenguatge, el 14 de desembre passà per Binisalem amb una acció feconda i restauradora.

Els treballs preparatius de Mossen Mir i del Regent del poble, i sobretot la paraula persuasiva del P. Cerdà que hi fé'l triduo preparatiu d'aplec, lograren commoure les multituds i fer una comunions d'homos mai vista, propi de les grans missions. En aquells dies per onsement no's sentia més que cantar guerra a la blasfèmia. Al matí, abans del ofici, se fé una manifestació infantil portant banderes amb inscripcions llampants i cantant-se cançons amb acompanyament de la música, dirigint-se a la Sala, aont va haver discursos, tot encaminat al destarment de la blasfèmia.

A l'aplec del capvespre ehi assistiren milanars de persones amb les autoritats al davant. Després de llegides moltes adhesions dirigiren sa paraula de foc els oradors Srs. Puig, Ferrer, Ferrer, Font, i un jovenet binisalemé, caldetant l'atmosfera d'aquell poble ja bastant carregada d'entusiasme pels actes verificats aquells dies.

Noves d'Inca

ALTRA MISSA NOVA—Per la festivitat dels Sants Innocents, diumenge, celebrà sa primera missa Mossen Miquel Fuster Cortés a la Parroquia de Santa Maria la Major.

A l'hora senyalada se va veure la Iglesia plena de convidats i feels, amb el magnific Ajuntament, familia i parents del nou Prevere.

Fonc aidat, en la primera celebració, pel Regent Mossen Miquel Llinás i pel seu cosí prevere Mossen Francesc Fuster. Actuaren de Diaca i Subdiaca, respectivament, Mossen Andreu Jaume i Mossen Josep Aguiló.

Se cantà una missa d'En Perossi i altres cants litúrgics per la capella de la Parroquia.

Predicà el Rector de Binisalem, Mossen Sebastià Esteva, un notable sermó sobre'l ministeri sacerdotal.

Tot seguit de la missa, mentres el cor cantava el Te-Deum d'En Tortell, tothom anà a aplagà mans al novell sacerdot.

Després de la funció religiosa a la casa del agraciad se fé un esplèndid refresc pel Clero, Ajuntament i poble en general, i mes tart, un dinar que's serví als baixos del Circol d'obriers catòlics.

Donam l'enhorabona al novell Prevere per haver alcançat ditxa tant extraordinari de consagrar el Bon Jesús, lo metex que a sos amables pares i germans per la alegria que tots han tenguda.

UN REGAL AL SR. BATLE—Al assistir el Cronista, dimecres, a la sessió del Ajuntament, tengué ocasió de veure una vara que l'Amon Joan de ses Monges, Sr. Alzina, acabava de regalar el nou Batle D. Pere Balle Grau. Es un obsequi digne del qui l'ha fet i del qui l'ha rebut. El bastó és tot de preciosa conxa amb una artística empuñadura d'or que té les inicials P. B. G. El peu d'abaix es de plata.

Felicitam al donant per la seva voluntat i bon gust, i a l'agraciad per haver merescut obsequi tant significatiu i valios de persona tant respectable.

NOUS EMPLEATS—Son estat anomenats Municipals d'Inca en Sebastià Prats i Garau i en Josep Amengual i Barceló; i serenos de la Ciutat, en Miquel Pujades Martorell i en Mateu Llobera Pons.

Los felicitam.

NOU NOTARI—Amb un atent B. L. M. don Antoni Rosselló i Gomez, Missè i Notari, ens participa que ha prés possessorí de la Notaria que re-

gentava D. Josep Llambias i que mos ofereix els seus servicis a la casa aont habita, carré del Barco, davant el Corté vei.

Sia benvengut, salut i prosperitat.

UN ALTRA POLLASTRA—El dia de Cap-d'any aquell senyor del pollastra que no és més que D. Lloaxim Gelabert, va regalar el gill promès a un consoci d'una societat política en premi d'haver estat una temporada sense flastomar. Al efectuar la promesa li ha oferit un altra gall per l'any qui vé, si seguia en lo seu propòsit.

Encara que an aquell centre no's flastomi perque la gent que'l frequenta és educada, la cosa ha produït bon efecte per l'exemple que s'ha donat a tots l'acció del Senyor de Can Vich.

FESTA DE CAP-D'ANY—En la solemnitat acostumada s'ha celebrada a la Parroquia la festa del Nom de Jesús, predicant en ella un sermó ple d'unció religiosa Mossen Pomar, de Campos.

El Sr. Regent desde la trona ha advertit an els faels que després de les disposicions pontificies respecte a les festes de precepte han quedades vigents sols 9 festes que son les següents:

Circumsició del Senyor, Cap-d'any, dia 1 de janer.

Epifania o La Adoració del Sants Reis, dia 6 de janer.

Festivitat de San Josep, 19 de mars.

Festivitat de l'Ascensió del Senyor, festa movable que enguany cau dia 21 de maig.

Festivitat del *Corpus Christi* que enguany cau dia 11 de juny.

Per San Jaume, Patró d'Espanya, dia 25 de Joriol, caurà amb dissapte.

Festivitat de la Asunció de la Verge Maria, dia 15 d'agost.

Commemoració de Totsants, dia 1 de Novembre, serà en diumenge enguany.

La Concepció Inmaculada de Maria, 8 de desembre.

La Navidat del Senyor, dia 25 de desembre.

Ademés: quant una d'aquestes festes de precepte escau en divenres, per raó de la solemnitat, s'es decantada l'abstinencia de carn, fins i tot per aquells que no tenen bula.

També ha anunciat, el Sr. Regent, que les obres de la capella del San Cristo que estaven aturades aviat s'hi tornaria a treballar just quant estiga llest el pla que s'està estenguent per l'arquitecte D. Guillem Reinés.

PUBLICACIÓ DE LA BULA—Di-

mengé passat se fé a la Parroquia en la forma acostumada la publicació de la santa Bula. Les del any 1915 ja no valen, pués no més tenen valor de publicació a publicació.

CLUB CENTRAL—Amb motiu del axamplament i reformes que s'han fetes an el local del Club Velocipedista se li ha canviat el nom amb el *Club Central*. Per commemorar s'inauguració, el dia dels Reis se donarà un dinar als socis de la societat que costarà a cinc pessetes el cubert.

NEVADA—El dia de cap-d'any quant treguerem el cap fora de canastra, verem que'l Bon Jesús, per medi de ses lleis naturals en que retgeix el món, mos havia regalat un dó preciós i que l'any 1914 tenia bon començament; tot lo que veiem era blanc per haver feta una nevada que, valdament no sia de les grosses, per la set de nostros camps haurà estat una saó que haurà entrat alguns pams, arribant a les rels dels arbres que tant la necessitaven.

La gent va contenta i la satisfacció i alegría se nota seguit, seguit, en ses converses.

Bons siem noltros, que la Providencia de Deu no mos mancarà.

MOVIMENT DE POBLACIÓ—Segons el registre de la Parroquia durant l'any 1915 la ciutat d'Inca ha tengut aqueix moviment de població.

Naxaments:	nins 122—nines 108	Sumen	250
Defuncions:	homos 65—nins 38	»	105
	dones 50—nines 49	»	99
	Total de morts		202
	Ganancia		028
	Matrimonis s'en han celebrats		51

TRO FORMIDABLE—Ahir de capvespre de sopte es senti un tro de llamp tant fort que paraxia que s'anava abaix mitja població. El parallamps de la Fabrica de Can Ensenyat recuí la verga i alguns fragments s'esbaltiren per aquell endret. Casi totes les peres de llum elèctriques de la fabrica quedaren inutilisades i tengueren que suspendre la vetlada; llevat d'això i el consegüent susto no hi hagué res de nou.

MALALTS—Fa uns quants dies qu'estàn reclosos a casveva a causa de forts costipats nostros amics D. Jaume Vidal Notari i Mestre Joan Gelabert, fabricant de sabateria.

Dessitjam de veres el seu pronta restabliment.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	145'00	al quinta.
Blat	a	18'50	la cortera.
Xexa	a	19'50	id.
Sivada	a	11'00	id.
id. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	14'00	id.
Faols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	36'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 14 a 15	l'arrova	
Garroves	a	07'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

Venal

Se desitja vendre una casa a la carretera d'Alcudia N.º 22 a gust i agrado del seu propietari.

Dirigint-se a Mestre Bartomeu Pons (a) des carros.

De Temporada

Diataris per l'any 1914 que contenen els guies de Madrit, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillere per a 1914.

Blocs del cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Religiosos y Comuns.

Plaques per dits blocs tan hermoses que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab enquadernacio forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

TALLER DE CAPSERIA

de **Bartomeu Tomás**

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabateria, Capelleria, Sastreria, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N.º 18 y Calle de Muntanera N.º 53.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbateria—Bisutería—Mercería—Sedería—Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadernacions

■■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■■
PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañeria, Sastreria, Noveades para Señora y Caballero, Camiseria, Lenceria, Manteleria Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espaderia, Corbateria, Tapices, Alfombras y Cortinajes.